

معرفی مدل‌های مختلف خستگی در تعیین عمر مخلوط‌های آسفالتی

علی محمد لطفی^{۱*}، ابراهیم حسامی^۲
۱- کارشناس ارشد، (A.lotfi@chmail.ir)

۲- هیأت علمی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل

چکیده

خستگی عبارتست از پدیده شکست بر اثر تکرار، تغییر و تناوب دینامیکی بار که ممکن است حتی کمتر از مقاومت نهایی استاتیکی آسفالت باشد. مقاومت خستگی یک مخلوط آسفالتی توانمندی مخلوط در مقابل بارهای خمشی تکراری بدون شکست است. اندازه گیری خصوصیات خستگی نمونه های مخلوط آسفالتی در محدوده های ترافیکی، آب و هوایی و شرایط محیطی مختلف اهمیت ویژه ای دارد و فرآیند مهمی در طراحی روسازی های آسفالتی جدید می باشد. ترک خستگی یکی از مهمترین خرابی های روسازی می باشد که به دلیل افزایش بار و ترافیک در جاده های ارتباطی و فرودگاه های کشور به وجود می آید که به طور کلی به دو گروه تقسیم می شوند که عبارتند از ترک خستگی ناشی از تکرار بارگذاری به علت عبور وسایل نقلیه و ترک خستگی حرارتی ناشی از دما. برای بدست آوردن مقاومت خستگی، مدل های مختلفی پیش بینی شده است که هر یک از این مدل ها مزایا و معایب مخصوص به خود را دارند؛ که با توجه به شرایط، یکی از این مدل ها می تواند به عنوان بهترین مدل انتخاب شود.

واژه های کلیدی: مخلوط آسفالتی، مدل های خستگی، کنترل تنش، کنترل کرنش.